

Lovforslags § 66, idet saadanne Afhændelser eller Pantsætninger fra Ejerens Side kun maa ske med den anden Ægtefælles Samtykke. Det siger dog sig selv, at Hensynet til Omsætningens Sikkerhed kun muliggør en delvis Gennemførelse af disse Paabud. Derom staar der imidlertid en udførlig og indgaaende Redegørelse i de overordentlig klare og udmærket affattede Bemærkninger, som ledsager Kommissionens Udkast.

Kapitel IX i Lovforslaget indeholder Regler om Ægtepagter. Jeg tror ikke, jeg behøver at gaa væsentlig ind paa dem. Der indføres Register, medens man nu har Tinglysning. Det hænger sammen med, at man i det hele taget tænker sig at gaa bort fra Tinglysningsystemet, hvilket utvivlsomt vil ske inden lang Tids Forløb. I øvrigt afviger disse Regler ikke synderligt fra de nugældende. Der er kun Grund til at fremhæve, at efter § 76 har Ægtefællerne Ret til at dele indbyrdes det Overskud, som de har haft af et Aars Indtægter. Denne Regel indføres, fordi Hustruen, som jeg før har nævnt, og som alle ved, som Regel ikke vil have den samme Adgang til Erhverv, som Manden har. Men i Kraft af § 76 vil Manden saa, naar han opgør sit Aarsudbytte, kunne dele Overskuddet med Hustruen, fra hvis Sparsommelighed Overskuddet jo lige saa vel kan hidrøre som fra Mandens Arbejdssomhed og Duelighed, og saaledes vil en fælles Opsparing paa en retfærdig Maade kunne fordeles mellem Ægtefællerne. Dernæst indeholder § 79 den Regel, at en Hustru, der arbejder med i sin Mand's Forretningsvirksomhed, har Krev paa et passende Vederlag for det Arbejde, hun gør dér, medens Formodningen nu er for, at Hustruens Arbejde i Mandens Virksomhed gøres gratis. Man siger: Hun faar jo Kost og Logi og Klæder til Gen-gæld, hun bliver forsørget. Dette, at Hustruen bliver forsørget, er vistnok i det hele et Udtryk, der anvendes noget uberegtiget. Som oftest yder Hustruen i Hjemmet og for Familien et Arbejde, ved hvilket hun godt nok forsørger sig selv. Navnlig vil man ikke være i Tvivl om, at Hustruens Arbejde i Landbrugsbedrifter fuldt vel er af saa megen Værdi, at hun kan siges at være Selvforsørger, naar hun som Moder til Børnene og f. Eks. som Gaardmandskone forestaar den Del af Bedriften, der paahviler hende.

Kapitel X giver Regler om Bosondring. Saadanne Bestemmelser er allerede indførte ved Loven af 7. April 1899, som

for øvrigt ikke har haft synderlig praktisk Betydning og vel neppe heller faar det i Fremtiden.

Jeg kommer saa til Reglerne om Ægteskabets Omstødelse og Skilsmisse. De findes i Kapitlerne XI og XII. Kapitel XI indeholder ganske overordentlig lidt nyt. Det er egentlig en stor Misforstaaelse, at dette Lovforslag skulde bringe frem til Overvejelse for den høje Rigsdag Regler, der bringer store Forandringer med Hensyn til Ægteskabets Omstødelse eller Op-løsning. Omstødelsergrundene er her de samme som hidtil. Man kalder dem nu Ugyldighedsgrunde. Det er Bigami, Slægtskab eller Svogerskab i indispensable Grader, Sindssyge og visse andre Sygdomme ved Ægteskabets Indgaaelse som Kønssygdomme, Epilepsi, Spedalskhed og Impotens. Det er altsaa, som det var før. Dernæst tilføjes visse Omstødelsergrunde, som man ikke har haft i den gældende Ret. I de Tilfælde, hvor Ægteskab beror paa Svig, Vildfarelse, Tvang, er der nemlig Grund til at indrømme den forurettede Part Krav paa saa vidt muligt at blive stillet, som om Ægteskab ikke var indgaaet. Nu er det umuligt at gøre det, der en Gang er sket, ugjort. Men Reglerne for Ægteskabets Omstødelse er dog saadanne, at man sørger for saa vidt som muligt at udslætte følgerne af, at Ægteskab nogen Sinde har eksisteret, idet man i det Omfang, hvori det overhovedet kan gøres, stiller Ægtefolkene, som om Ægteskab overhovedet ikke havde været indgaaet, idet hver af dem af Formuefællesskabet udtager det, de hver især har indbragt. For øvrigt er en saadan Omstødelse af Ægteskabet noget, som i Praxis saare sjældent forekommer. Paa hele dette Omraade bliver Reglerne praktisk talt akkurat de samme som før.

Derimod gælder det for Reglerne om Separation og Skilsmisse, der indeholdes i Kapitel XII, at de bringes hyppigere til Anvendelse, om end ikke efter Befolkningens Størrelse nu hyppigere end i de gode gamle Dage, de bragtes da i Virkeligheden lige saa hyppigt i Anvendelse. Statistikken kan oplyse om, at i de gode gamle Frederik den Sjettes Dage var f. Eks. her i København Skilsmissernes Antal i Forhold til Befolkningens Størrelse talrigere, end de er nu i samme Forhold. Det er vigtigt, at disse Retsregler samles saaledes, at Folk faar let Adgang til at blive bekendt med, hvilke Regler der findes paa dette Omraade. De Regler, der gives her, har derfor mere Betydning som